

РЕШЕНИЕ

№ 2005

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **163** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на М. Б. Т., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед на № 517з-9089/23.11.2023 г., издадена от директора на ОДМВР- С., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца.

Релевирани са доводи, че издадената заповед е незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Счита се, че в заповедта са налице множество противоречия и неясноти, което ограничава правото на защита на наказаното лице. Претендира се отмяна на издадения административен акт, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Жалбоподателят- М. Б. Т., в о.с.з., редовно призван, явява се лично като поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът- директор на ОДМВР- С., в о.с.з., редовно призван, не се явява. Чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. В писмени бележки до съда излага доводи, че оспорената заповед е законосъобразна и издадена в съответствие с целта на закона. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, че жалбоподателят е служител на ОДМВР- С., разузнавач IV степен в група „Престъпления към личността“ на сектор ПКП към отдел „Криминална полиция“ при ОДМВР - С. /бивш служител на ДВС - МВР до 09.08.2023 г. и от 09.08.2023 г. до 27.09.2023 г. - разузнавач IV степен в група ПОИ на сектор ПИП към отдел КГТ при ОДМВР - С./.

От фактическа страна, с оглед приетите по делото писмени доказателства, се установява, че дисциплинарното производство срещу М. Б. Т. е образувано със заповед № 7855з- 367 14.08.2023 г. на директора на ДВС - МВР за назначаване на комисия и образуване на проверка за изясняване на постъпили с докладна записка рег. № 7855р-7527/08.08.2023 г. данни за извършено нарушение по прилагане разпоредбите на чл. 251ж, ал. 2 от Закона за електронните съобщения. В изготвената от главен инспектор Д. С. - ВПД началник на сектор 01 към отдел 01 при ДВС - МВР цитирана докладна записка с рег. № 7855р-7527/08.08.2023 г. са изнесени твърдения за допуснато нарушение от страна на инспектор М. Б. Т. при работа с документи и данни, постъпили по реда на ЗЕС. Първоначално изложените данни сочат, че на 07.08.2023 г. жалбоподателят докладва за съгласуване 8 броя писма, ведно с материали на хартиен и оптичен носител, които са постъпили в дирекция „Вътрешна сигурност“ по реда на ЗЕС. Регистрираните материали съдържат информация и данни, изискани от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги. При съпоставяне датата на регистрация на посочените в цитираната докладна записка материали (оптични носители и писма), с датата на регистрация на писмата, с предложение същите да бъдат унищожени, се вижда, че императивно указаният срок за унищожаване на информацията съгласно чл. 251ж, ал. 2 от ЗЕС не е спазен. В сектор 01 към отдел 01 при ДВС - МВР няма данни за образувано досъдебно производство, за целите на което да се използват цитираните материали, поради което не е налице основание за неспазване на предвидения в закона срок за унищожаването им. Изготвено е писмо с рег. №7855р-7875/2023 г. до началника на сектор АОР при ДВС - МВР за предоставяне на заверени копия на предложенията и протоколите за унищожените материали, съдържащи информация и данни, изискани от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, подробно изброени в инициращата докладна записка като отговор на същото е получено писмо рег. №7855р- 8123/2023 г. с материали. Снето е писмено сведение, вх. № 785500-6747/29.08.2023 г. от страна на инспектор М. Б. Т. на длъжност разузнавач IV степен в сектор 01 към отдел 01 при ДВС-МВР до 09.08.2023 г. Видно от изнесеното в сведението, през месец август 2023 г. поради преместването му в друга служба на МВР, е прегледал наличната му документация и е установил наличието на 23 (двадесет и три) броя материала /писма и приложения към тях оптични носители/, постъпили при него по реда на ЗЕС в периода месец февруари - месец март 2023 г. Същите са своевременно анализирани, като информацията не е приобщиавана към досъдебно производство и не е изпращана към прокуратурата на Република България. Предвид установеното, инспектор Т. е докладвал на прекия си ръководител и е изготвил предложения до директора на ДВС - МВР за унищожаване на материалите по реда, предвиден в ЗЕС. Въз основа на

изготвени протоколи от комисия, материалите са унищожени. Служителят твърди, че възникналото просрочие за унищожаване на материалите е вследствие на служебната му ангажираност в периода, поради която не е обърнал достатъчно внимание на регламентирания в закона срок. Към материалите от проверката е приложено писмено сведение от главен инспектор С., в което същият потвърждава изложеното от него в докладна записка рег. № 7527/08.08.2023 г. по описа на ДВС- МВР. Проверката е приключила с изготвянето на доклад № 7855р-8443/04.09.2023 г., като за приобщаване на материалите от проверката е изготвен протокол от 15.09.2023 г. С покана от 19.09.2023 г. на инспектор Т. е дадена възможност за запознаване със Заповед от 07.09.2023 г. на ВПД директора на ОДМВР- С. за извършване на проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР по повод получени данни за извършено дисциплинарно нарушение.

В хода на проверката органът е приел, че първоначално определената съставомерност на дисциплинарното нарушение - чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения“, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ в заповедта за извършване на проверка по чл. 205, ал. 2 е неправилно квалифицирана, тъй като след извършения цялостен анализ и оценка на събраните доказателства и установената фактическа обстановка, е видно, че инспектор М. Т., макар и със закъснение и извън предвидения срок, е предприел необходимите действия по унищожаване на материалите по реда на ЗЕС. Това е довело до извода, че все пак е изпълнил служебните си задължения, вменени му в специфичната длъжностна характеристика, а именно да познава, стриктно да спазва и прилага Закона за електронните съобщения, като в случая, поради забавянето му и неунщожаването им в срок би следвало съставомерността на дисциплинарното нарушение да се квалифицира по чл. 199, ал. 1, т. 5 от ЗМВР „пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност“, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. Взети са предвид и обстоятелствата, че деянието не е извършено с умисъл, формално е нарушен чл. 251ж, ал. 2 от ЗЕС и не са настъпили вредоносни последици. За цялото време на службата си служителят е награждаван многократно с „Писмена похвала“ и няма налагани дисциплинарни наказания. На 05.10.2023 г. жалбоподателят се е запознал с обобщена справка, като в посочения срок не е дал допълнителни сведения до наказващия орган. На служителя е предоставена възможност да даде писмени сведения и направи възражения, съобразно правилата, разписани в чл.194 и сл. ЗМВР.

В резултат на така развилото се дисциплинарно производство, на 23.11.2023 г. е издадена оспорената заповед № 517з-9089/23.11.2023 г., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца, тъй като с действията си М. Б. Т. е извършил нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР. Заповедта е връчена на служителя на 11.12.2023 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 211 от ЗМВР.

Разгледана по същество, е основателна, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от материално компетентен орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР- директора на ОДМВР- С., за което свидетелстват и приложените по делото заповеди № 8121К-6917/24.07.2023 г. и № 8121К-15075/13.12.2023 г.

При издаването на заповедта не е допуснато нарушение на изискването за форма на административния акт. Съгласно чл. 210, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Процесната заповед е издадена в предвидената от закона писмена форма, като в нея са посочени всички изискуеми от закона реквизити. При издаване на оспорената заповед са спазени преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, за извършено нарушение на служебната дисциплина, дисциплинарното наказание се налага не по- късно от два месеца от откриване на нарушението и не по- късно от една година от извършването му. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Съгласно ал. 2 от същата разпоредба, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите по дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.

Нарушението, за което е ангажирана отговорността на оспорващия, е открито по смисъла на чл.196, ал.1 от ЗМВР на 10.10.2023 г., когато първоначално материалите от дисциплинарното производство са постъпили в ОДМВР- С., а оспорената заповед е издадена на 23.11.2023 г., т.е. в установения двумесечен срок от откриване на нарушението, като към датата на издаването ѝ не е изтекъл едногодишният срок от извършването му, който изтича на 07.08.2024 г.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалваната заповед обхваща преценката дали са налице установените от дисциплинарнонаказващия орган релевантни юридически факти и доколко същите са елементи от състава на посоченото в заповедта нарушение на служебната дисциплина, както и правилното определяне на вида и размера на наложената дисциплинарна санкция.

Като правно основание за налагане на дисциплинарното наказание административният орган е вписал в заповедта разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, според която едно от дисциплинарните нарушения е неизпълнение на служебните задължения. Същевременно обаче в мотивите на заповедта е посочено, че първоначално определената съставомерност на дисциплинарното нарушение - чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения“, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ в заповедта за извършеше на проверка по чл. 205, ал. 2 е неправилно квалифицирана, като е приел,

че вместо това съставомерността на дисциплинарното нарушение би следвало да се квалифицира по чл. 199, ал. 1, т. 5 от ЗМВР- „пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност“. Въпреки това, в диспозитива на заповедта, като правно основание за налагане на наказанието е посочен чл. 199, ал. 1, т. 3 пр. 1 от ЗМВР, а именно: „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед“. Следователно, нарушението, вменено на М. Б. Т. едва с този последен абзац на заповедта, реално не е изложено в нейните мотиви. В самата заповед е посочено, че макар и със закъснение и извън предвидения срок, инспектор М. Т. е предприел необходимите действия по унищожаване на материалите по ЗЕС, поради което все пак е изпълнил служебните си задължения. В същото време, няколко реда по надолу като правно основание за налагане на наказанието е посочена разпоредбата на чл. чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, която визира конкретно „неизпълнение на служебните задължения“. Наложено с процесната заповед наказание е „писмено предупреждение“, въпреки че правното основание въз основа на което е ангажирана дисциплинарната отговорност на инспектор Т. предполага наказание „порицание“. Следва да се отбележи, че дори по отношение на наложеното наказание е налице несъответствие между цифровата и словесната квалификация, което води до пълно неразбиране каква точно е волята на административнонаказващия орган. Налага се извод за абсолютна неяснота за какво всъщност нарушение е вменена вина на жалбоподателя, предвид факта, че административният орган на няколко пъти е допуснал противоречие и смесване на различни правни квалификации и видове дисциплинарни наказания. В този смисъл, налице е несъответствие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация, поради което правото на защита на оспорващия е накърнено. Горното обуславя незаконсьобразност на оспорената заповед и нейната отмяна.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че съгласно чл. 37, ал. 1, т. 5 от Инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика, при промяна в първоначалната квалификация на нарушението се изменя заповедта, с която е разпоредена проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР и материалите се връщат на проверяващата комисия.

В случая при промяната на правната квалификация – от такава по чл. 200, ал. 1, т. 11 на такава по чл. 199, ал.1, т. 5 от ЗМВР, не е издадена нова заповед по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, както изисква разпоредбата. Вместо това, жалбоподателят е уведомен, че е извършил посоченото нарушение едва с процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

Съгласно чл. 37, ал. 2 от ЗМВР, когато при промяна на правната квалификация дисциплинарно наказващият орган връща преписката на проверяващата комисия, определя срок при съобразяване на сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР. Промяната на правната квалификация на извършеното по вид дисциплинарно нарушение, съставлява обстоятелство, което се основава именно на данни за факти и обстоятелства, относими към извършено нарушение от лицето, срещу което се възлага проверката. Също така квалификацията на извършеното по вид дисциплинарно нарушение, е относимо към санкционната норма - определянето на дисциплинарното наказание.

Следователно, като не е издал заповед за възлагане на проверка срещу жалбоподателя

по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР в съответствие с изискванията на закона за съдържанието ѝ, съответно като не е изменил правната квалификация на нарушението, от административно-наказващия орган е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, до степен на невъзможност проверяваното лице да разбере срещу какви факти следва да се защитава в рамките на производството.

По така изложените мотиви, настоящият състав на съда счита, че при издаване на заповедта са били допуснати съществени нарушения на административно-производствени правила, които самостоятелно обуславят нейната незаконосъобразност.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото и надлежно доказани разноски в размер на 10.00 лв., представляващи заплатена държавна такса

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Б. Т., ЕГН [ЕГН] Заповед на № 517з-9089/23.11.2023 г., издадена от директора на ОДМВР- С., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца.

ОСЪЖДА директора на ОДМВР- С. да заплати на М. Б. Т., ЕГН [ЕГН] сумата в общ размер на 10,00 лв., представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: